

Acının Sana Kattıkları

– mehmet-ali-- · 19 Kasım 2010

"ACININ SANA KATTIKLARI"

(TEK PERDELİK BİR DRAM)

Kişiler

Anlatıcı, Leyla, Şehmus, Ömer, Hatice

1. Sahne

Ömerin evi, Hilton Street, Şehmuzun evi

.....

Anlatıcı--(Leyla ile Şehmus çocukluk arkadaşlarıdır. Şehmuz liseyi bitirdiğinden üniversite öğrenimi için lise yıllarında kafasına koyduğu Fransaya gidecektir. Leyla ise uzun yıllar boyunca arkadaş olduğu Şehmuzdan ayrılacağı için derin üzüntü duyar. Eskiden arkadaşlık ilişkisi içerisinde süren bu durum değişir. Leyla Şehmusun gideceği günün akşamı ona karşı büyük bir aşk beslediğin anlar. Artık kalbi ona dürüst olması gerektiğini söyler . O gece buluşan iki arkadaş birbirlerinin gözlerinin içine bakarak aynı şeyi söylerler: Seni seviyorum...

Aslında ikisi de bilir bu sözlerin çok zamansız söylendiği ama ne çare... Zamanın zamansız erteleyişleriyle karşı karşıyadırlar. Ve artık Şehmuz ayrılık vaktinin geldiğini çaresiz gitmek zorunda olduğunu hiç de istemeyerek söyler. Aradan iki yıl geçer. Tutucu bir ailesi olan leyla sınavı kazanır ve güç de olsa ailesinde izin alır yüksek öğrenimi için o da küçük yaştan beri hayalini kurduğu Fransaya gitmek için evden ayrılır. Leyla ise durumdan mutludur yalnız üç aydır şehmuzdan haber alamamaktadır. Bu durumdan leylanın ailesinin rolü büyüktür. Çünkü Şehmuzun ailesi Erzincanlıdır. Leyla ve annesi babasının mesleği gereği Erzincana gelmiştir. Aslen İzmitli olan Leylanın ailesi doğuya karşı sebepsiz bir önyargı besler. Bu sebeple Leylanın annesi şehmuza kızını bir daha aramamasını söyler ve bunu Leylanın istediğini kendisinin utancından söyleyemediğini anlatır. Öğrenim göreceği yere varan Leyla orada alışveriş esnasında tanıştığı haticeyle dostluk kurar. Beraber aynı evi paylaşırlar. Hatice Leylayla nişanlısı Ömeri tanışır. Dünya küçüktür derlerya aradan iki yıl geçmiştir ama Şehmuz da Fransız öğrencilerin Türk öğrencilerine yönelik düzenlemiş olduğu bir saldırı sırasında Ömerle tanışır birlikte yaşamaya karar verirler. Bir gün Ömer nişanlısı ve onun ev arkadaşı Leylayı akşam yemeğine çağırır. Kaderin büyük buluşması o akşam tecelli eder ...)

(Kapı çalınır. Tak tak tak...)

Hatice—Aaa! Hoşgeldin Leyla gelsene içeri. Ben de seni bekliyordum. Nerelerdesin Allah aşkına?

Leyla-- Hoşbulduk abla.(Ayakta) Biraz erken geleyim dedim. Eve bir kaç şey lazımdı da onları aldım. Yarına yetiştirmem gereken proje vardı birazda onunla uğraştım. Hem erken gelip sana yardım edeyim dedim.

Hatice--(Otururlar) Tabiki iyi ettin. Akşama da az kaldı valla. Hem de biraz laflarız. Az önce alışverişten geldim bende ne bileyim sıkıldım biraz oturmaktan.

Leyla-- Gerek yoktu aslında benim için bir de alışveriş falan... Zahmet etmeseydin.

Hatice-- Yok be. Zaten Ömerin haftalık ihtiyaçlarıydı. Onun biraz yoğun bir günüydü de ben çıktım alışverişe işte. Aslında bende dün bayağı bir yoğundum. Uyumuşum eve varır varmaz dün akşam erkenden yatınca sabah da alacakaranlıkken uyanıverdim. Sen de üstü açık yatmışsın gece üstünü örttüm. Öyle bir derin uykudaydın ki farketmedin bile geldiğimi.

Leyla—Yaa! Demek öyle. Valla hiç farketmedim geldiğini. Uykum ağırdır biraz ne yalan söyleyim top patlasa uyanmazdım.

Hatice-- Öyle valla.(Ellerini yana doğru açarak) Bir prenses gibi serilmiştin sereserpe.

Leyla-- Abartma be abla yine yaptın yapacağını

Hatice-- Neyse boşverelim de tüm bunları bazan düşünüyorum da insana bıkkınlık geliyor ansızın. Ne bileyim birden yaşamla olan ilişkim bitiveriyor sanki. Sonra aniden diriliyor insan. Tabii okulun da etkisi büyük. Bu hocalar yok mu valla proje üstüne proje bazan ne yapacağımızı şaşırıyoruz doğrusu.

Leyla-- Haklısın Hatice abla haklısın. Evden ayrı bir yaşam hele bir de yeni gelmişim kendine anne kendine babasın. Zor valla. Ama yine de şikayet etmemek lazım bizim yerimizde olmak isteyen milyonlarca genç var.

Hatice-- Tabiki öyle. Herşeye rağmen yine de halimizden memnun olmamız gerek. Neyse hadi yardım et de mutfağa geçip birşeyler hazırlamaya başlayalım. Bu çeneyle gidersek ancak yetiştiririz.

Leyla--(Güler) Neden olmasın sen geç mutfağa ben şimdi geliyorum.(Yüzünü yıkar. Çantasını askıya astıktan sonra mutfağa döner)

Hatice-- Yazları da insanın ağır ve yağlı yemekler yemesi mideyi rahatsız ediyor. Gerçi Ömer çok sever özellikle de zeytinyağlıları.

(Leyla kaşlarını çatarak)

Leyla-- Yaa evet öyle valla. Ben de genel de salata sebze falan yiyorum işte. Sağlık açısından çok iyi. Tabii arada ister istemez zeytinyağlılara da hücum etmiyor değilim. Bu arada Ömer seviyorsa biz de onun sevdiği birşeyler hazırlarız o zaman değil mi?

Hatice-- Evet. Bu arada sebze konusunda da haklısın valla sebze vazgeçilmez hele benim gibi birine hiç yoktan kilo almam değil mi?

Leyla-- Yok canım. Ne kilosu? Sen daha kilolu insan görmemişsin o zaman. Kilon iyi iyi. Benim gibi cam parçası olmaksansa...

Hatice-- Yok canım o kadar da zayıf değilsin.

Leyla-- Abla be geleli dört ay oldu ama alışamadım gibi sanki. Ne bileyim içim bir tuhaf. Olmadık yerde sıkılıyorum. Gerçekten de zormuş gurbet. Herhalde bizimkilerden uzak kaldımya ondandır. Evden ilk ayrılışım benim.

Hatice-- Öyle ama bir yerden alışmaya başlamak lazım değil mi? Her zaman ailen yanında olacak diye bir kural mı var? Zaten istesen de olamazlar. Evden ilk ayrılışın olabilir. Kolay da sayılmaz ama akli başında bir insansın zorluklarla mücadele etmesini şimdiden öğrenmeye başlaman bence senin için bir şans.

Leyla-- Haklısın bir de bu açıdan düşünmek lazım. Bu arada sizin ömerle dün fakülte de karşılaştık. Bir işim vardı da o kadar uğraştım bir türlü halledemedim de Ömer abi sağolsun halletti. Bu arada Ömer abi nerede?

Hatice-- Pazardan sonra ben eve geldim o da tatlıcıya kadar gitti şimdi gelir. Sevindim bu arada. Ömer öyledir herkesin yardımına koşar.

Leyla-- Valla bu kadar zahmet vereceğimi bilseydim gelmezdim

Hatice-- Olur mu hiç. Ne zahmeti? Bir daha böyle cümleler kurmazsan sevinirim.

Leyla-- (Tezgahtakilere bakarak) Eksik olma abla. Sofra da desene bir kuş sütü eksik olacak

Hatice-- (Gayet neşeli)

O senin kalbinin güzelliği. Senin güzelliğin de kuş sütünün eksikliğini giderir işte. Senin sesine o kadar alıştım ki şimdiden sanki yıllardır arkadaşımız gibi. Bu arada Ömerin ev arkadaşı da gelmek üzeredir. Kusura bakma sana da söylemedim.

Leyla-- Ev arkadaşı mı?

Hatice-- Evet

Leyla-- Ömer abi yalnız yaşıyordu.

Hatice-- Yoo hayır. Erzincanlı bir arkadaşla tanıştı da şubat tatilinde sen burda değildin memlekete gitmiştin. Söylemeyi unuttum sana. Fransız öğrencilerden bazı milliyetçi kafalar Ömerin de içinde olduğu öğrencilere sataşmış. Kavga esnasında üç kişi ömerin üzerine gelince Erzincanlı arkadaşı da onlara saldırmış işte o esnada birbirlerini tanımışlar ve o da tek başına kalıyormuş. Daha sonra bir arada yaşamaya karar vermişler. Gerçi ilk başta benim alışmam biraz zor oldu ama çocuk çok iyi biri daha sonraları alıştım ben de...

Leyla-- Erzincanlı mı?

Hatice-- Evet Erzincanlı. Ne oldu?

Leyla-- (Telaşlı)

Yok bir şey öylesine işte sordum. Hani memleketin adı geçti de birden tuhaf oldum.

(Telefon çalar)

Hatice-- Alo

Şehmuz-- Abla ben biraz sonra geliyorum da haber vereyim dedim. Gelirken bir arzun var mı?

Hatice-- Ne gerek var aramaya Şehmuz ev senin evin buyur bekliyoruz. Bir isteğim yok ama acele et yemeğe yetiş.

Şehmuz-- Tamam. Hoşçakal

(Haticenin Şehmuz demesi Leylayı iyiden iyiye meraklandırır)

Leyla-- (Kendi kendine)

Hayır hayır binlerce şehmuz var olamaz

Hatice-- Bir şey mi dedin?

Leyla-- Yok abla öylesine işte.

Hatice-- Var birşey duydum ne dediğini

Leyla-- Hani anlatmıştımya sana. Erzincandaki arkadaşım Şehmuz. Çok kötü bir şekilde ayrıldık onunla. İsmi dumam birden heyecanlandırdı beni.(İçini çekerek) Ah! Tüm suç annemin. Bir gün annemin benden habersiz telefonuma bakıp kızım seninle bir daha görüşmek istemiyor demesiyle Şehmuz yıkılmış olmalı o günden bu yana hiçbir zaman aramadı beni. Telefon numarasını da değiştirmiş. Ne kadar uğraştıysam da nafile başaramadım. Görüşemedik o kadar özledim ki onu.

Hatice-- Anlıyorum çok zor bir duygu biz de hiç sebepsiz yere Ömerle aylarca konuşmadığımız oldu. Düşünme şimdi bunları kader bu istesen de önüne geçemezsin olacakların.

Leyla-- Ama bir yıl içinde burda yaptıklarım... (Haticenin boynuna sarılarak ağlar) Ah Hatice abla ah! Ne çabuk da aldandım insanlara. Yaptıklarım aptallıktan başka birşey değil. Tüm kabahat benim hakkettim ben. Arkadaş gözüyle gördüklerim bu bir yıl içinde beni ne hale getirdi. O kabus dolu günler hep gözlerimin önüne gelir. Hele memlekete gittiğimde ailemin yüzüne bakamaz olurum. Sen de Şehmuz deyince telefonda birden içim bir tuhaf oldu.

Hatice-- Dert etme herşey olacağına varırmış boş ver sıkma canını. Her insanın başına gelir. Önemli olan insanın yaşadıklarından ders almasıdır. Düşünme şimdi bunları.Hem dediğin gibi o kadar Şehmuz adında insan var. Ayrıca sen ondan iki yıldır haber alamıyormuşsunya. Yine de kadar isterdimki kavuşmanızı ama...

(Leyla sıkıntılıdır. Kapı çalar. Tak tak tak...)

Hatice-- Ömerdir kesin dur ben bakarım

Leyla-- Olur ben de ekmeği getireyim

(Hatice kapıyı açar)

Ömer-- İyi akşamlar Avrupanın kraliçesi.(Haticenin yanağından öper) Nasılsın?

Hatice-- Ne olsun valla iyiyim işte yemekle uğraştık Leylayla.(Ömerin kulağına eğilerek birşeyler fısıldar) Hani bahsetmiştim sana onun yaşadıklarından. Konu açıldı da canı sıkın biraz. Neyse birşey söyleme sen.

Ömer-- (Gayet neşeli) Ooo kimleri görüyorum. Nerelerdesin Leyla? Yüzünü gören cennetlik valla. O günler senin işini hallettikten sonra beklersin sanmıştım da. Dışarı çıktığımda seni bulamadım. Gözden

kayboldun hemen.

Leyla-- Sağol Ömer abi ne yapalım işte uğraşıyorum. Biliyorsun okula yeni geldim sayılır alışmaya çalışıyorum hocalarda işi şimdiden sıkı tutunca bizde kapandıkça kapanıyoruz eve. O güne gelince sen acale çıkınca ben de meşgul etmeyeyim dedim.

Ömer-- Yok canım meşgul etmesi bilakis çok mutlu oldum.

Hatice-- Eee hadi sofraya geçelim. Valla ne yalan söyleyeyim yaparken çok acıktım.

Ömer-- (Ömer lavoboya gider. Yorgundur)

(Bağırır) Ellerimi yıkayıp geliyorum.(Döner) Hatice Şehmuz da nerde kaldı?

(Leyla heyecanlanır)

Hatice-- Az önce aradı geliyorum diye. Nerde kaldı acaba merak ettim arasana?

Ömer-- Tamam canım şimdi arıyorum.

(Ömer telofon açmak için ayağa kalkar)

Leyla-- (İçinde garip bir sıkıntı vardır. Heyacanlanır. Suskunluğunu bozarak)

Bekleriz canım gelmesini. Hem hep beraber yeriz değil mi? Ben de merak ettim doğrusu demek Erzincanlıymış.

Hatice-- Yaa evet öyle

Ömer-- Şehmuz nerelerdesin be dostum? Yemek soğursa Haticeden çekeceğin var valla. Hadi acele et biraz.

Şehmuz-- Gelmek üzereyim abi. Bir yere uğramam gerekti de ondan biraz geciktim. İsterseniz siz başlayın ben yetişirim.

Ömer-- Olur mu canım bekleriz seni hadi acele et.

Ömer-- Peki geliyorum hemen

(Sessizlik. Leyla sağa sola bakınır. Ömerle Hatice gülümser)

Hatice-- Anlat bakalım ömer okuldan sonra işyerine uğradın mı?

Ömer-- Evet uğradım. Bir de orda yoruldu ama olsun memnunum. İyi ki bu ek iş çıktı hem para biriktiriyoruz hem de boş vakitlerimizi değerlendirmiş oluyoruz. Ne olsun işte anlayacağın dopdolu bir gündü.

Hatice-- Belli yorgun görünüyorsun. Ama az sonra bu yemekleri yeyince bak yorgunluğun kalıyor mu?

Ömer-- Ellerine sağlık şimdiden. Çok lezzetli görünüyorlar.(Leylaya bakarak)

Sen nasılsın bakalım. Hani benim hallettiğim iş ne oldu bir sorun yok değil mi?

Leyla-- Yok çok sağolun. İnanın ben olsam bir başıma halledemezdim. Size minnettarım. Hatice de siz de çok iyisiniz. Gerçekten bir abi ve abla şefkatini ailem dışın ilk sizden gördüm. Size minnettarım.

Ömer-- Yok be Leyla ne yaptık ki?

(Kapı çalar)

Hatice-- Ben bakarım

(Bir süre Şehmuz ve Hatice kapı da konuşurlar)

Şehmuz-- (Bitkindir) İyi akşamlar.

Hatice-- Hoşgeldin

Şehmuz-- Hoşgördük. Umarım fazla bekletmedim. Bayağı bi yorulmuşum Hatice. Eee yemeklerin kokusunu buradan alıyorum. Anlaşılan bu akşam midemizin bayram günü.

Ömer-- (Ömer bağıırır) Hatice hadi ne kaynatıyorsunuz. Yemek soğudu.

Hatice-- Tamam tamam geliyoruz.

Hatice -- Yoo bizde şimdi oturduk masaya. Ayrıca abartma o kadar iyi kötü hazırladık işte birşeyler.

Şehmuz-- Ben lavobaya geçip ellerimi yıkayayım şimdi dönerim.

Hatice-- Tamam

Şehmuz--(Masaya doğru gelir. Ömer ayağa kalkar. Leyla ise başı öne eğik bir vaziyette gayri ihtiyari bekler)

Ömer-- Ooo nerde kaldın be dostum.

Şehmuz-- Geldim be abi. İşler biraz uzadı da... Ohh! Yemekler de nefis görünüyor.

(Leyla duyduğu ses karşısında birden irkilir ve kafasını kaldırdığında gördüklerine inanamaz.

Karşısındaki Şehmuzdur. Birden heyecanlanır. Ne yapacağını bilmez. Elindeki çatal yere düşer. O kadar şaşkındır ki... Sanki dün gibi hiç ayrılmamışlar. Tüm bunların bir rüya olduğunu düşünür. Ama hayır yıllardır aynı sevinci üzüntüyü ve aynı ortamı paylaştığı çocukluk arkadaşı belki de çocukluk aşkı desek daha doğru olur karşısındadır. Şehmuz da şaşkındır. Eli ayağı birbirine dolanır. Leylanın annesinin ona söylediklerine rağmen içindeki kini yenerek belki de leylaya duyduğu aşka teslim olarak geçmişte yaşananlara kulak asmadan Leylanın yanına koşar) (Ömer ve Hatice şaşkındır. Olup bitene bir anlam veremedi öylece bakakalırlar) (Bir süre derin bir sessizlik ve ağlama sesleri)

Leyla-- Şehmuz inanamıyorum sen ha! Allahım sana şükürler olsun. İnanamıyorum inanamıyorum (Ağlar ve kendini şehmuzun kollarına bırakır)

Şehmuz-- Seni gördüğüme inanamıyorum Leyla. Aman Allahım hele böyle bir zamanda ve ortamda. Allahım ne diyeceğimi bilemiyorum. Kader dedikleri şey bu olsa gerek. Nasıl olur Allahım Leyla sensin ve karşımdasın. Yoo inanılması çok güç. Ne diyeceğimi bilemiyorum. Seni çok seviyorum leyla hem de herşeyden çok.

Leyla-- (Ağlamaklı bir ses tonuyla) Evet Şehmuz olanlara ben de inanamıyorum. Bu nasıl bir tesadüf. Kim derdi de yıllar sonra zamansız ayrılmak zorunda kaldığın biriyle hiç ummadık bir şekilde karşılaşacağımı. Gerçekten ne söyleceğimi bilemiyorum.

(Sofrada sevinç-matem karışımı bir hava esmekteydi)

Ömer-- Anlaşılan çok olağanüstü bir durumla karşı karşıyayız. İnanın çok merak ediyorum olan biteni o derece şaşkınım ki...

(Bir süre sesizlik)

Hatice-- (Kendi kendine) Anlaşıldı şimdi demek Leylanın bahsettiği Şehmuz bu.

Gerçekten biz de çok şaşkın bir vaziyetteyiz. Leyla durumu bana az çok anlatmıştı. Şu an sizi çok iyi anlıyorum. Bırakın ağlamayı bence matem tutmak yerine sevinin artık. Eee hem yemeklerimizi de iyice soğuttuk. Hadi şimdi yemeklerimizi yiyelim ardından konuşacak bir hayli vaktimiz olacak. Ayrıca Ömerde olan biteni eminimki çok merak ediyordur.

Ömer-- (Lafa atlar) Evet. Gerçekten şu an öyle heyecanlıyım ki anlatamam. Biri olan biteni en kısa zamanda anlatsın çok şaşkınım valla.

(Leyla ve Şehmuz birbirlerinin ellerini tutup olur manasında kafalarını sallarlar. İkisi de yılların verdiği hasretlik duygusuyla doya doya özlem giderirler. Odadaki derin sessizlik bir süre devam eder. Sessizliği Hatice'nin konuşması bozar)

Hatice-- Hadi Leyla yardım et de sofrayı toplayalım. Güzel de bir çay demledik mi kaldığımız yerden devam ederiz.

Leyla-- (Sevinçli bir şekilde) Tamam abla.

(Ömer ve Şehmuz masadan kalkarlar ve bir süre konuşurlar) Ömer baş köşedeki koltuğa geçer Şehmuz da karşısında oturur. Bir süre her ikisi de birbirlerine bakarak gülümserler. Şehmuzun sevinci gözlerindeki ışıltıdan bellidir. Ömer de durumdan gayet memnundur. Kısa bir süre sonra sesizlik Leyla ve Hatice'nin mutfaktan dönüşüyle biter)

Ömer-- Eee sen anlat bakalım leyla. Ömerle onca zamandır arkadışız hiç bahsetmedi bana. Valla Hatice de biliyormuş mevzuyu ama o da saklamış benden. Şimdi söz senin. Valla meraktan ne yapacağımı şaşırdım.

Leyla-- Şey! Ben söze nasıl başlayacağımı inanın bilmiyorum. Şu an yaşadığım durum... Allahım nasıl desem. Biz şehmuzla küçük yaştan beridir arkadaşız. İyi kötü onca yılları beraber geçirdik. Geçen zamanla beraber takdir edersiniz ki insan büyüdükçe her yönden değişimler yaşar. Kusura bakmayın ne olur lafi bu kadar uzatıyorum ama inanın elimde değil.

(Ömer olur mu manasında kafasını sallar)

İşte zaman geçtikçe lise yıllarında içimde Şehmuza karşı birşeylerin filizlendiğini bunun da çocukluktaki gibi arkadaşlık sevgisinden öte bir şeylerin olduğunu hissetmeye başladım. Tabii ilk zamanlar Şehmuzun böyle bir şeyden haberi yoktu. Ne bileyin olsa bile en azından bana hissettirmemişti. Şehmuzun sınav sonuçlarının açıklanmasına yakın bir gün. Her zamanki bulduğumuz sahile doğru yürümeye başladık. İşte o esnada ikimizde birbirimize olan duygularımızı açığa vurduk. Şehmuzun da bana karşı beslediği sevgiden emin olunca içimde ona karşı karşı konulmaz bir aşk doğdu. Taki Şehmuzun sınav sonuçlarının eve gelmesine dek. Anlayacağınız kara talih yine en zamansız bir şekilde devreye girdi. Şehmuz üniversite öğrenimi için küçük yaştan beri istediği Fransaya gitmek için evden ayrıldığında yıkıldım. Hayatım o an darmadağın olmuştu. Sonra annem artık Şehmuzla görüşmemem gerektiğini aramızda her yönden farklılıklar olduğunu bahane ederek bir gün Şehmuzun beni aradığı bir sırada annem benden habersiz telefona bakar ve Şehmuza kızımın seni görmek istemediğini bunu utandığından yüzüne karşı söyleyemediğinden benim söylememi istediğini söyler. Şehmuz da duruma çok içerlemiş olmalı ki o saatten sonra beni bir daha aramaz. Ben de Şehmuza ne kadar ulaşmaya çalıştıysam da nafile.(Leyla derince içerleyerek) İşte böyle. İnanılması zor değil mi?

(Hatice ve Ömer üzgündür. Pür dikkat leylanın anlattıklarını dinlerler. Şehmuz ise şaşkınlığını bir nebze de olsa üzerinden atmaya çalışır. Şehmuzun tüm gerçeği yıllar sonra Leylanın ağzından dinlemesi onu sevindirdiği kadar üzmüştür de...)

Şehmuz-- Geçti hayatım geçti herşey bak artık beraberiz. İnan seni artık hiç bırakmayacağım. Şimdi düşünmeyelim artık bunları.

Leyla-- İnşallah Şehmuz inşallah

Ömer-- Vay be! Demek yaşadığınız bunca sıkıntı doğduğunuz yerlerin farklı oluşu ve ailelerin kafa yapılarının uyuşmayışındanmış. Hah. Ne sudan bahane bu böyle? Demek böyle düşünen insanlar daha var. Vay be!. Ne diyeceğimi bilemiyorum doğrusu saçmalık.

Hatice-- (Lafa sert bir şekilde girer ve duruma çok içerlediği gözlerinden bellidir)

Tabi ya. Ne demek yani sırf kültürler uyuşmadığından aileler karşı diye birbirlerini yıllardır tanıyan ve çok seven iki insanı hiç acımadan ayırmışlar. İnsan biraz Allahtan korkar be! Demek bu zihniyetlerden kurtulamadık. Kusura bakmayın ben ölçüyü biraz kaçırdım çocuklar ama inanın bu duruma o kadar sinirlendim ki...

Şehmuz-- İşte bizim durumda leylanın anlattıklarından ibaret. Kabul edilmesi her ne kadar güç de olsa... Tüm sıkıntım ve sessizliğim işte bundan dolayıydı Ömer. Büyük bir umutla gittiğim Fransa serüvenim işte bu olanlardan dolayı zehir oldu bana. Leylasız geçirdiğim günler bir işkenceye dönüşmüştü. Bir de tüm bunları Leyladan değil de annesinden duymam beni kahretti.

Hatice-- Neyse her ne kadar acınız yaşadıklarınız dayanılmaz da olsa demek ki kaderinizde bir süre ayrılık ve sonra buluşma varmış. İşte şimdi berabersiniz. Biliyorum tüm bunları unutmak zor da olsa kapatalım değil mi? Zaten yeter üzüldüğünüz bir de biz deşmeyelim yaranızı.

Ömer-- Hadi aldığım tatlıyı getirin de çayla beraber yiyelim. Hatice hadi bakalım.

Hatice-- Hemen getiriyoruz. Hadi Leyla bırak artık ağlamayı. Yardım et de bu akşam üzüldüğümüz yeter

ağzımız tatlınsın biraz.

Leyla-- Tamam haklısın galiba.

(Leyla ve Hatice ayağa kalkıp mutfağa doğru ilerlerler. Leyla hala olanların şokundadır. Arkasına dönüp şehmuza bakar. Ömer ve Şehmuz da kendi aralarında sohbet ederler)

Şehmuz-- İnan ömer o kadar mutluyum ki anlatamam. Bu akşamlar yaşananlar o kadar duygu yüklü bir tablo ki Allahım rüyadayım sanki.

Ömer-- Haklısın Ömer haklısın. Doğrusu bu akşamla yaşadıklarım bu yaşıma geldim böylesini hiç görmedim olağanüstü şeyler hakkaten olağanüstü. Ne diyeceğimi bilmiyorum.(Elini Şehmuzun omzuna koyarak) Yine de sizin adınıza o kadar sevindimki Şehmuz anlatamam.

Şehmuz-- Evet yaşadıklarım her ne kadar acı da olsa neticede beraberiz işte çok mutluyum.

(Mutfak)

Leyla-- Hatice abla.

Hatice-- Efendim

Leyla-- İnan şu an yerimde duramıyorum. Mutluluk demek böyle bir şey. İnanın bu mutlu buluşmamızda herşeyden evvel sizin payınız büyük sizleri hiç bir zaman unutmayacağım. Hiçbir zaman. Size o derece minnettarım ki sizin için ne yapsam ödeyemem bu borcumu.

Hatice-- Ne minneti? Ne borcu? Asıl böyle konuşmaya devam edersen üzersin beni. Sizleri böyle birarada görmek ben ve ömer için en güzel mutluluk emin ol. Hadi hadi böyle saçma sapan konuşacağımıza çayı götürelim sen de tatlıyı al soğuttuk çayı Ömer yine küplere binecek.

Ömer-- (Bağırır) Hadi! Nerde kaldınız be! Çaysızlıktan öldük burda

Hatice-- Geliyoruzzz!

(Mutfağın kapısı açılır. Leyla önde gider ve çayı tatlıları masaya bırakır. Hatice bardakların ve şekerin içinde bulunduğu tepsiyi sağa sola çevirerek masaya doğru yanaşır)

Leyla-- Çaylarınız nasıl içerdiniz?

Ömer-- Altı şekerli ve açık olsun lütfen

Leyla-- Ömer abi Şehmuzda bu konuda sizin tam zıttınız valla. Tek şekerli ve demli içer çayını.

Şehmuz-- Evet Leyla unutmamışsın.

Leyla-- Aşk olsun Şehmuz unuttur muyum hiç.

Şehmuz-- Kaderin işine bak. Leyla benden iki yıl sonra buraya gelecek de Haticeyle aynı evde kalacak.

Hey gidi dünya hey! Kim derdi de ben de Ömerle bir kavga esnasında tanışıp aynı evi paylaşacağımı?

İşin en garip olan yanı da kendi evime dünyadan çok sevdiğim Leylamı akşam yemeğine çağıracağımı.

Ne garip bir tesadüf? Şükürler olsun Allahım!

Ömer-- Çok şanslıymışsın leyla. Ömer gibi bir insanla berabersin. Valla arkadaşımıdır diye söylemiyorum

ama hayatımda ondan daha mert dürüst birine rastlamadım.

Leyla-- Öyledir benim Şehmuzum. Hele haksızlığa hiç gelemes doğrusu. Belki de hayatta katlanamayacağı tek şeydir bu onun için.

Ömer-- Öyle valla. Bizim ilk tanışmamızda...

Leyla-- (Ömerin lafını keser) Sahi siz nasıl tanıştınız anlatsana?

Ömer-- Ben de tam bundan bahsedecektim. Aylar evvel her zaman ki gibi okul çıkışı ana çıkış kapısından çıkıyordum ki o esnada az ileride bir kalabalık gördüm. Olay yerine gideyim darken bir anda kendimi kavganın içinde buluverdim. Fransız milliyetçi bir öğrenci grubu bizim Türk öğrencilerine saldırıyordu. Ben de ne tesadüfse o anda bir an kavganın için de buldum kendimi. Üç kişi bir an benim üzerime yürüdü. Hele bir tanesi arkamdan hızlı bir şekilde bir tekme patlattı ki bana. Aldığım o darbeyle yere serildim. O an henüz tanımadığım Ömer jet hızıyla yetişti. Yerden kalkmama yardım etti ve bize saldıranların üzerine yürüdük. Neyseki kısa bir müddet sonra güvenlik olay yerine yetişti de arbeye büyümeden yatıştırıldı. Kavga bittiğinde ömerin yanına gidip teşekkür ettim. İşte o an birbirimizi daha iyi tanımaya başladık.

Şehmuz-- Evet be abi nasıl bir gündü Allah aşkına? Dehşet verici bir andı. Ne olursa olsun geçti tüm bunlar ama bu olay sonunda ben de senin bir dost kazandım.

Ömer-- Ben de öyle. Hem de o kadar güvenilir birriyle tanıştım ki çok müteessirim.

(Kısa bir süre sessizlik)

Hatice-- Neyse acısıyla tatlısıyla geride kaldı işte herşey. Eee çayımızı da içtik yarın yoğun bir gün olacak hepimiz için.

Ömer-- Haklısın valla

Şehmuz-- O zaman ben Leyla ve Haticeyi eve bırakayım.

Hatice-- Hayır hayır. Biz bu gece burda kalacağız. Ömere söylemişim. Tabii sen de izin verirsen.

Şehmuz-- O nasıl söz? Hele Ömer tamam demişse itiraz kapısı kapanmıştır.

Ömer-- Doğrusu benim açımdan bir sorun yok.

Hatice-- Tamam öyleyse. Leylayla ben de bulaşıkları yıkayıp yatarız o zaman.

(Leyla ve Hatice mutfağa geçer. Bulaşıkları yıkayıp tekrar dönerler)

Ömer-- Şehmuz siz senin odaya geçin biz de benim oda da uyuruz.

Şehmuz-- Benim açımdan sorun yok tamamdır.

(Kalkarlar. Leyla ve Şehmuz son derece mutludur)

Leyla-- Allah rahatlık versin.

Ömer-- Size de...

Hatice-- Hadi iyi bir uyku çekmek hepimizin hakkı. İyi geceler.

Leyla-- Haklısın valla. Size de iyi geceler.

Şehmuz-- İyi geceler.

(Leylayla Şehmuz kendi odalarına geçer. Ömerle Hatice de Ömerin odasına girerler. Leyla salonun ışığını kapatır)

(Şehmuzun odası)

Şehmuz-- Leyla sen benim yatağıma geç ben de battaniyeyi yere açıp uyurum. Zaten hava bayağı sıcak.

Leyla-- Tamam. Ama sen rahat eder misin?

Şehmuz-- Olur mu? O nasıl söz? Ben sana kavuşmak ümidiyle yıllardır bekledim ve şimdi herşeye rağmen yanımdasın. Yerde yatmak da neymiş? Valla sen iste dışarda bile yatarım. Bu benim hayatımda yaşadığım en mutlu gece. Gayet rahatım ben.

Leyla-- (Gülümser) Tamam tamam. Şehmuz?

Şehmuz-- Efendim

Leyla-- Seni çok hem de herşeyden çok seviyorum.

Şehmuz-- Ben de Leyla ben de. Şu an yanımdasın bu dünyalara bedel. İnan bana bu gece hayatımın her açıdan en huzurlu gecesini. Ne güzel bir duygu leyla yanımdasın. Sesini duyabiliyorum sıcaklığını hissedebiliyorum. Şükürler olsun. Kabus dolu o günler geride kaldı. Ah! Bir bilsen neler çektiğimi. O kadar zor geçti ki sensiz günler anlatamam. Tam manasıyla bir işkence.

Leyla-- Bilmez miyim Şehmuz bilmez miyim? Ya ben sana kavuşmak ümidiyle her gün binlerce kez öldüm. Hele annemin benden habersiz telefonuma bakıp sana o sözleri sarfetmesi hiçbir şey değil de bu kahrediyor beni. Hayatımda sen olmadan nasıl yaşarım ben?

Şehmuz-- Hani bir laf vardırıya: "Herkes kendi hayatının başrolünü oynarmış" ama yan roller de olmadan başrol hiçbir anlam ifade etmezmiş diye. Sensiz geçen günlerimde ne kadar da tek başıma ayakta durmaya çalıştıysam da yokluğun çok zor geldi bana inan anlatamam.

Leyla-- Anlıyorum Şehmuz anlıyorum. Allah bu duyguyu bir daha yaşatmasın. Ne bileyim zaten alışamamıştım buralara. Hele bir de sensizliğin acısı dünya zindan olmuştu adeta.

ŞEHMUZ-- (Kafasını sallar) Neyse geçti tüm bunlar.(Kısık bir sesle Leylaya bakarak bir şiir okur)

bilmemek bilmekten iyidirdüşünmeden yaşayalım mârâgünü ve saatleri ne
yapacaksın senelerin bile ehemmiyeti yokturseni ne tanıdığım günleri hatırlarım ne
seneleriyalnız seni hatırlarım ki benim gibi bir insansıntanınamak tanımaktan iyidirseni bir kere
tanıdıktan sonrayaşamak acısını da tanıdım bu acıyı beraber tadalım mârabaşım
omzunda iken sayıkladığıma bakmabeni istediğin yere götürükimiz de ne uykudayız ne
uyanık(Şiiri bitiren şehmuz derin bir of çeker)Leyla-- Her zaman ki gibi harikası. Yine duygulandırdın
beni. Şehmuz-- Hadi yatalım artık. (Işığı kapamak için ayağa kalkar. Hem de bizimkileri de rahatsız
etmeyelim. Zaten bizim yüzümüzden o kadar huzursuz oldular.

Leyla-- Haklısın valla. Onlar da olmasa... Neyse iyi geceler sana.

Şehmuz-- İyi geceler hayatım

(İki aşık her ne kadar uyumaya çalıştılsa o gece her ikisinin de gözüne uyku girmedi)
(Aradan bir hafta geçer. Leyla ve Şehmuz kavuşmalarının mutluluğunu yaşarlar. Şehmuz Ömerle konuşarak Leylayla beraber yaşamaya kara verir. Ömer durumu olgunlukla karşılar. Ömerle Hatice de aynı evde birlikte kalmaya başlarlar. Şehmuz hergün Leylayı okula bırakır. Her ikisi de ders dışındaki zamanlarını birlikte geçirirler. Ayrılığın vermiş olduğu elemi bir nebze de olsa aşmaya çalışırlar. Hatice ve Ömer de kavuşmalarına o kadar sevinmişlerdir ki... Yalnız yaşanan bu mutlu tablo uzun sürmez. Şehmuz bir gün okul çıkışı ömeri arar ve dersle ilgili kafasına takılan bazı şeylerin olduğunu söyler ve Ömerden evin anahtarını ister. Leyla da okul tarafından proje çalışması için bir haftalığına Parise gönderilir. Ömer Şehmuza evin anahtarını verir. Anahtarı alan Şehmuz yorgundur. Ve Ömer gelene dek biraz dinlenmek için ömerin odasına geçer. Aşırı yorgunluğun vermiş olduğu bitkinlikle aniden uyur. Kısa bir süre sonra Hatice evine gelir. Kapıyı açıp içeri giren Hatice sehpa Şehmuzun çantasını görür)

Hatice-- (Kendi kendine) Allah Allah! Şehmuzun çantasının da ne işi var burda? (Ömerin odasına doğru ilerler. Kapıyı açtığı anda Şehmuza Ömerin yatağında uyumuş bir vaziyette görür. (Kendi kendine) Şehmuzun ne işi var burda? Her halde Ömerin haberi vardır. Ama bana neden haber vermedi anlamadım. (Kapıyı kapatır)(Telefonu eline alan Hatice Ömeri arar)

Alo hayatım.

Ömer-- Söyle kraliçem.

Hatice-- Ben evdeyim de. Şehmuza senin odanda uyur vaziyette görünce.

Ömer-- Biliyorum hayatım biliyorum. Sana haber verecektim de işlerden kafamı kaldıramadım ki. Benle bir işi vardı da beni beklerken uyuyakalmış olmalı. Ayrıca hani Leyla da Parise gitti ya ne bileyim sikkindir belki.

Hatice-- Tamam ömer anladım. Sen ne zaman geleceksin? Fazla bekletme beni olur mu?

Ömer-- Ben de hemen çıkıyorum. Merak etme onbeş dakkeye ordayım.

Hatice-- Tamam bekliyorum. (Telefonu kapatır)

(Kısa bir süre sonra ömer gelir) (Kapı çalar)

Hatice-- Geldim! (Kapıyı açar)

Ömer-- Bekletmedim değil mi?

Hatice-- Yoo. Ben de ortalığın tozunu aldım biraz.

Ömer-- Hayırdır Hatice canın sikkin sanki?

Birşey mi oldu?

(Hatice kapı tarafından ayrılır arkası ömere dönük bir vaziyette)

Hatice-- Yoo. (Şaşkın) Bugün biraz fazla yoruldum galiba ondandır. Eee sen yaptın anlatsana?

Ömer-- Valla hiç sorma. Okul idaresi geçen saldırı olayından dolayı hakkımızda soruşturma açmışlar da...

Hatice-- Eee. Hayırdır o olayın kapandığını sanıyordum.

Ömer-- Bende öyle ama ne yaparsın işte. Benle beraber altı kişi daha aynı durumla karşı karşıya. İşin garibi karşı tarafa yönelik herhangi bir suçlama yok. Neyse işte kurula ifade verdik anlayacağın. Sonra Fransız polisi ifademiz için bizi şubeye kadar götürdü. Allahtan büyükelçiliğimize konu intikal edince devreye girmişerde sorun büyümeden önlenmiş hallettiler şimdi bir sorun yok.

Hatice-- (Çok şaşkındır)

Ben o olayın kapandığını düşünmüştüm Allah Allah! Şükürler olsun herşeye rağmen kazasız belasız atlattınız ya neyse...

Ömer-- Evet öyle. Neyse şimdi düşünmeyelim bunları.

Hatice-- Haklısın galiba

(Hatice Ömere birşeyler söyleme niyetindedir. Ama tedirgindir söyleyip söylememe konusunda)

Ömer-- Hatice bugün sen de birşeyler var. Ne oldu? Geldiğimden beri yüzünden düşen bin parça hayırdır?

Hatice-- Şey..!

Ömer-- Ne? Ne oldu anlatsana?

Hatice-- (İçini çeker) Leyla

Ömer-- Evet ne olmuş Leylaya?

Hatice-- Ömer yavaş biraz. Şehmuz içerde uyuyor. Yavaş konuşalım olur mu?

Ömer-- Tamam tamam. Ama sende patlatırsın adamı ne oldu anlatsana Hatice?

Hatice-- Hani sana daha önce bahsetmiştimya Leylanın burda ilk yaşadıklarından

Ömer-- Evet ama neden bahsediyorsun anlamış değilim?

Hatice-- Hani canım Leylanın buraya geldiği ilk günler...

Ömer-- Evet ne olmuş?

Hatice-- Leyla Şehmuzda Erzincanda buruk bir şekilde hani annesinin yüzünden ayrılınca şehmuz da leylanın annesinin anlattıklarına inanır. Buraya geldiğinde de biraz bunalımlı günler yaşar. Tabii ilk olarak içinde bulunduğu arkadaş çevresi falan...

Ömer-- Hatice Allah aşkına lafı ağzında geveleyip durma! Ne demek istiyorsa söyle açıkça.

Hatice-- Anlayacağın bizim Leyla da o an bir kaç bişiyile beraber olmuş. Beraber olduğu Cenk adında biri de ona çok kötü şeyler...

Ömer-- Ne?

Hatice-- Leyla anlayacağın çok büyük bir yanlışlık yapmış. Çocuk onu bir gün kaldığı eve götürmüş. Çocuğun arkadaş çevresi falan da anlayacağın pek sağlam değilmiş. O gece evde parti falan mı vermişler ne? Bazıları uyuşturucu falan kullanmışlar. Tabii Leyla öyle birşeye kalkışmamış ama...

Ömer-- Ama ne?

Hatice-- Leyla o gece geç saatlerde... Allahım nasıl söylesem ki...

Ömer-- Hatice anlatsana Allah aşkına ne olmuş o gece?

(Şehmuz içerdeki seslerden dolayı uyanır. Ve kapıya doğru yanaşır tam da kapıyı açacakken Ömerle Hatice'nin konuşmalarında Leyla adının geçtiğini duyar. Şehmuz durumu ister istemez merak eder. Kapıyı hafifçe aralar. Pür dikkat konuşmaları dinlemeye başlar)

Hatice-- İşte dediğim gibi zaten Şehmuzdan haber alamayan Leyla şehmuzun kendisini artık sevmediğini düşünür. İşte o gece de henüz yeni tanıdığı Cenk adında az önce bahsettiğim çocuğun evine gittiğinde biraz alkol alır. Alkolün etkisiyle tam da olmasa Leyla az çok sarhoş olur. Tabii Cenk denen o çocuk da... Şerefsiz ne olacak pislik herif. Niyeti kötüymüş işte. Her neyse o gece Leyla ilerleyen saatlerde alkolün dozunu fazla kaçıır ve kendinden geçer. Anlayacağın o gece Leyla Cenkle yatar.

Ömer-- Ne? Ne dedin sen? Hatice? Kulaklarıma inanamıyorum.

(Anlatılanları öylece dinleyen Şehmuz Hatice'nin bu son söylediği sözü duyunca gözleri kararır.

Beyninden vurulmuşa döner. O an şehmuzun içinde büyük bir fırtına kopar. Duydukarı karşısında şok olmuştur. Ne yapacağını şaşırır)

Şehmuz-- (Kendi kendine) Aman Allahım! Bunları da mı duyacaktım? Olamaz! Yapmaz leyla. Hayır hayır.

(Şehmuz konuşulanları dinlemeyi sürdürür)

Hatice-- Evet öyle işte. Leyla tüm bunları kendi ağzıyla anlattı bana. İlk başta ben de senin gibi inanmadım tabii ama gerçek bu. Bana çok sonradan anlattı. Çok pişman Ömer çok. Ama ne gelir ki elden olan olmuş bir kere. Gerçi yaptığı ne kadar da affedilemeyecek bir hata da olsa da yapmış işte yapmış.

Ömer-- Aman Allahım Şehmuz duysa yıkılır zavallı. Aman haberi olmasın. Zaten yeni kavuşmuşlardı. Tam da birbirlerine alışmaya başlamışlarken. Bilmiyorum Hatice bilmiyorum ne diyeceğimi.

Hatice-- (Üzgün bir şekilde kafasını sallar) Yoo olanlardan haberi yok ama ne acı bir durum.

(Şehmuz ne yapacağını şaşırır. Kan beynine sıçrar. Olanlara ne kadar da inanmamak istese de ne çare? Çocukluk aşkı Leyla ona karşı tarifi imkansız eziyetler yaşatmıştır. Şehmuz çaresiz kahrolur. Bir müddet daha kapıyı dinlemeye koyulur)

Neyseki Şehmuz duymamış. Zaten Leyla o günden sonra o kadar pişman oldu ki... Günlerce ağladı. Zaten dediğin gibi daha yeni kavuştular. Eğer durumu öğrenirse Allahım düşünmek bile istemiyorum.

Ömer-- Evet ya! Umarım bir sorun çıkmaz ama ah Leyla ah! Ne diyeyim ben sana? Tüm bunları neden daha önce anlatmadın bana?

Hatice-- Leyla aramızda kalsın dedi. Ne bileyim hem zaten yaşanmış bir kere elden ne gelir ki? Ayrıca o kadar pişman olmuş zaten. Ne diyeyim Ömer? Hem senin duymam onu çok mahcup ederdi çok.

Ömer-- Haklısın Hatice haklısın.

(Aniden ömerin odasının kapısı açılır. Şehmuz uykulu gözlerle yavaş adımlarla salona doğru ilerler. Hatice ve Ömer Şehmuzu görünce şaşırır. İkisi de içlerinden acaba duydu mu? diye geçir. Şehmuzun yüzü o denli kızarmıştır ki konuşulanları duyduğu her halinden bellidir)

Ömer-- (Kafasını kaldırarak) Şey Şehmuz... Günaydın

Şehmuz-- (Ses yok) (Başı öne eğik bir vaziyette diz çöker. Hatice ve Ömer işte o an şehmuzun herşeyi duyduğunu anlarlar. İkisi de çok şaşkındır. Ne diyeceğini bilmezler)

Ömer-- Şehmuz şey...

Şehmuz-- (Yıkılmış bir vaziyette. İsyan eder. Ağlamaklı bir ses tonuyla Ömerin lafını keser) Ne olur tüm duyduklarımın yalan olduğunu söyleyin? Ne olur! Ne olur! (Ağlar) Allahım Allahım! İnanamıyorum olamaz bu! Yapmaz Leyla bunu bana yapmaz! Nasıl Leyla nasıl?

Hatice-- Şehmuz yapma ne olur. Üzme kendini anlıyorum seni ama...

Şehmuz-- Ne yapmayayım Hatice? Ne? Neden sakladınız bunca zamandır benden? Neden? O kadar yıl onca eziyetle beklediğime mi yanayım yoksa bu olanlara mı? Neden? Allahım neden? Ben onun için yıllardır onca eziyet çektim bu mu olacaktı karşılığı? Allahım utanıyorum ondan da kendimden de... Ona beslediğim tertemiz duygular... Karşılığı bu mu olacaktı bu mu? Ben ne yaptık ki? Ne? Ne? Ne?(Ağlar)

(Şehmuz yumruklarını yere vurur. Ömer Şehmuzun yanına doğru yanaşır. Ellerini omzuna doğru koyar ve onu teselli etmeye çalışır)

Ömer-- Şehmuz. tamam dostum. tamam. Anlıyorum seni çok zor bir duygu çok. Ama elden ne gelir ki olmuş işte olmuş. Kahretsin!

Şehmuz-- Nasıl olur Ömer? Nasıl? Katlanılacak gibi değil!Keşke keşke herşeyimi yitirseydim de bunları duymasaydım. İnanamıyorum. Tam da kavuştuk derken... Oysa ne hayellerimiz vardı. Bitti işte herşey anladınız mı bitti! Yazıklar olsun bana kendimden de ondan da öğreniyorum artık.

(Hatice ve Ömer Şehmuzun bu yaşadıklarından dolayı o derece üzgündürler ki kendileri suçlu hissederler. Özellikle Hatice olayı Ömere anlattığından diye içerler) (Uzun bir süre sessizlik) (Şehmuz kendi kendine birşeyler söyler)

Şehmuz-- (Gözleri uykusuzluğunun da etkisiyle kızarmış, ağlamaklı bir ses tonuyla)

Lütfen beni biraz yalnız bırakır mısınız? Biraz sakinleşeyim. Bu arada özür dilerim sizden ama siz de anlayın beni ne olur? O kadar zor bir durumdayım ki...

Ömer-- Tabii Şehmuz sen nasıl istersen. Hadi Hatice üzerine birşeyler al da çıkalım.

Şehmuz Hatice az önceki tavrımdan dolayı özür dilerim. Bağışla beni lütfen.

Hatice-- Asıl sen bağışla beni herşey benim yüzümden oldu. Söylemeliydim sana söylemeliydim. (Hatice dayanamaz ağlayarak koltuğun üzerindeki hırkasını alarak salonu terkeder)

Şehmuz-- Ömer çok üzgünüm özür dilerim. Ama o denli kötü durumdayım ki... Size karşı da çok mahçup oldum. İnan bana hayata tek bağlanma nedenimdi. Şimdi o da gidince... Hele bu şekilde bir kalışlık

yaparak... Dayanacak gücüm kalmadı inan. Herşey için çok sağol ömer. Tanıştığımızdan beri bana karşı beslediğin dostluğu hiç unutmayacağım sağol Ömer sağol. Hatice için tekrar kusura bakma böyle olmasını istemezdim. Az önce söylediklerim için benim yerime af dile olur mu?

Ömer-- Sen şimdi bunları düşünme toparla kendini tama mı? Güçlü olmalısın Şehmuz güçlü. (Eliyle Şehmuzun sırtını sıvazlar)

Şehmuz-- Hadi sen git Haticenin yanına teselli et onu.

Ömer-- Tamam dostum tamam. Ne olur sen de üzme artık kendini. Biraz kafanı dinle uyumaya çalış.

Şehmuz-- (Kafasını sallar)

Ömer-- Hadi Allaha emanet ol. Biz belki gece geç geliriz. (Ömer üzgün bir şekilde sırtı kapıya dönük bir vaziyette geri adımlarla salondan ayrılır.

(Ömer gittikten sonra Şehmuz şaşkın bir vaziyette evin içinde dolanmaya başlar. Olanlara inanamayan Şehmuz çok gergindir)

Şehmuz-- (Kendi kendine) Olanların hesabını sormalıyım ona. Bu kadar ucuz muydu be!

Yazıklar olsun sana! Hiç yüreğin yanmadı mı bunu yaparken ha!Yanmadı mı!(Duvarı yumruklar)

(Kısa bir süre oda da mahşeri bir sessizlik hakim olur. Birkaç saat dinlenip kendini toparlamaya çalışır.

Şehmuz bu olanlardan sonra burada duramayacağını anlar. Evde kendine ait ne varsa toparlamaya başlar. Biraz sakinleşen Şehmuz kendi kendine söylenmeye başlar)

Şehmuz-- Allahım ne olur bana dayanma gücü ver. Hayır onunla görüşmeyeceğim. Kendime hakim olamam. Hem nasıl açıklayacak bunun sebebini? Nasıl? Allahtan bulsun. Yaptığı kahpelik elbet birgün onunda karşısına çıkar.

(Evdeki eşyalarını valize yerleştiren şehmuz. Gitmeden evvel Leylaya kapalı bir zarfın içinde saman kağıdına yazmış olduğu bir mektup bırakır. Zarfın dışında: "Burası seni bu kadar mı kirletti" diye yazıyordu. Son kez evden ayrılmadan evvel Leylanın odasının kapısını açan Şehmuz bağırır)

Şehmuz --Yazıklar olsun sana. Böyle mi ayrılacaktık ha!Böyle mi?

(Kapıyı tekmeler. Masanın üstündeki Leylanın fotoğrafının cam çerçevesini eliyle kırar. Arkasına bakmadan sert bir şekilde odanın kapısını kapatır ve evden ayrılır)

(Olaydan iki gün sonra Şehmuzu arayan Leyla telefonunun kapalı olduğunu farkedince Hatice ve Ömeri arar. Onlar da Leylaya Şehmuzdan kendilerinin de bir haber alamadığını söyleyip durumu açıklamazlar. İçine iyice şüphe düşen Leyla Paristeki işlerini tam halletmeden dönmek zorunda kalır. Döner dönmez eve giden Leyla evde garip bir değişiklik sezmektedir. İçeride bir tuhaf olur. Şehmuzun odasına doğru yönelen Leyla odanın bomboş olduğunu görünce şaşırır. Hemen kendi odasına giden Leyla ortalığın

biraz dağıldığını resminin ise kırılmış bir vaziyette yerde olduğunu görür. Tam o sırada gözleri yatağının yanındaki zarfa ilişir. Hemen zarfı alan Leyla zarfın arkasındaki yazıyı okur. Acele bir şekilde zarfın içindeki kağıdı çıkararak Leyla beyninden vurulmuş döner. Gözyaşlarına hakim olamaz. Şehmuzun tüm gerçekleri öğrendiğini anlayan Leyla durumdan Haticeyi sorumlu tutar. Ve haber vermeksizin evden ayrılır ve Parise yerleşir. Ömer ve Hatice Leylanın yanına gittiklerinde kapının kapalı olduğunu anlayınca oradan ayrılırlar. Daha sonra Leylanın Parise yerleştiğini öğrenirler. Ömer ve Hatice artık ne Şehmuzdan ne de Leyladan haber alamaz)

(Aradan üç yıl geçmiştir. Şehmuz evlenir. Şehmuzun evliliğini duyan Leyla kahrolur. Ayrıca kızlarının yaşadıklarını öğrenen ailesinin ızdıraplarına dayanamayan Leyla evden kaçır. Şehmuzsa görevi dolayısıyla İzmire yerleşir. Ömer ve Hatice ise okulu bitirdikten sonra evlenip mutlu bir hayat sürerler. Ve yedi yıl önce Fransa da başlayan tüm heyecan kötü bir şekilde sonuçlanır. Artık Fransadaki dört arkadaş en önemlisi Leyla ve Şehmuz hiçbir zaman karşılaşamazlar)

-SON-